

Devět křížů

Mezitím

Na stěnách chrámu stíny se dlouží, jen před oltářem klečí dáma.
Na těle roucho nevěsty Boží, modlí se a prosí Pána.
Rok a osmnáct dní je pryč a slíbil, že se jí vrátí.
Rok a osmnáct dní, ona se teď trápí.

R: Ví, Bůh to ví, jenom Bůh to ví čí ruce spojí.
 Ví, Bůh to ví, lásku se smrtí, devět křížů vypráví.

Na stěnách chrámu stíny se dlouží, ona ví, že těžko se jí vrátí

.

Vymění roucho nevěsty Boží, za bílý závoj bílý šaty.
Rok a osmnáct dní je pryč ona ví, že se to stává.
Rok a osmnáct dní, s jiným mužem se dnes vdává.

R:

Kostel a růže, prsteny ryzí, svatebních je kolem tisíc květů.
Ty kráčíš s mužem, co je ti cizí, máš říct jedno slovo, jednu větu.
Slib až do konce dnů, tvůj slib, který tvoji věrnost dává.
Slib až do konce dnů, smutná, co se vdává.
Svatební kočár, zvony ti zvoní, nevěsta co večera se bojí.
Do ticha výstřel zaržání koní, zahalený muž tam v cestě stojí.
Tvář, ty dobře ji znáš, jeho tvář, proč jsi najednou tak bledá.
Žal i naději vzal, znovu pušku zvedá.

R:

Modli se k Pánu zašeptej amen, když slunce večer barvu krve mívá.
Dávno je z chrámu popel a kámen, jen v rozvalinách vítr píseň zpívá.
On, ona a on, jak stín, už jsou spolu, už jsou svoji.
Vím, že je slyšet zvon, kde 9 křížů stojí.